

BOEK EEN

Hoe tem je een draak?

~

BOEK TWEE

Hoe word je een piraat?

CRESSIDA COWELL

HOE TEM JE
EEN DRAAK?

MET ILLUSTRATIES VAN SOPHIE PLUIM

VERTAALD DOOR SOFIA ENGELSMAN

Ik draag dit boek op aan mijn goede vriend Tandloos
– H H H III

Dit boek is voor mijn broer, CASPAR.
Met liefde en bewondering
– C C

Eerste druk, 2026

© 2003 tekst Cressida Cowell
© 2026 illustraties Sophie Pluim
Oorspronkelijke titel: *How to Train Your Dragon*
Oorspronkelijke uitgever: Hodder Children's Books, een imprint van Hachette Children's Group en onderdeel van Hodder & Stoughton, Londen

Voor het Nederlandse taalgebied:
© 2026 Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV,
Postbus 317, 2000 AH Haarlem (e-mail: info@gottmer.nl)
Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV maakt deel uit van
de Gottmer Uitgevers Groep BV
Vertaling: Sofia Engelsman
Omslagontwerp: Sophie Pluim en Marieke Oele
Illustraties: Sophie Pluim
Vormgeving: Marieke Oele

ISBN 978 90 257 8298 6
NUR 283

www.gottmer.nl
www.cressidacowell.co.uk
www.sophiepluim.com

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op een andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Geen enkel deel van dit boek mag worden gebruikt of gereproduceerd op welke wijze dan ook voor het trainen van AI-technologieën of -systemen. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.

INHOUD

- Een bericht van Hikkie **13**
1. Eerst moet je je draak vangen **15**
 2. In de Drakenbroedplaats **23**
 3. Helden of verstotenen **37**
 4. Hoe tem je een draak? **49**
 5. Een gesprekje met Ouwe Rimpel **63**
 6. Ondertussen, diep in zee... **69**
 7. Tandloos ontwaakt **71**
 8. Je draak temmen op de ingewikkelde manier **81**
 9. Angst, ijdelheid, wraak en flauwe grappen **89**
 10. Thordag Donderdag **101**
 11. Thor is kwaad **119**
 12. De Groene Dood **133**
 13. Als schreeuwen niet werkt **143**
 14. Het slimme en sluwe plan **151**
 15. De strijd bij de Doodskopkaap **159**
 16. Het slimme en sluwe plan mislukt **165**
 17. In de muil van de draak **169**
 18. De buitengewone moed van Tandloos **173**
 19. Hikkie de Waardevolle **181**
- Epiloog van Hikkie **189**

GA MET HIKKIE MEE OP ZIJN MISSIE

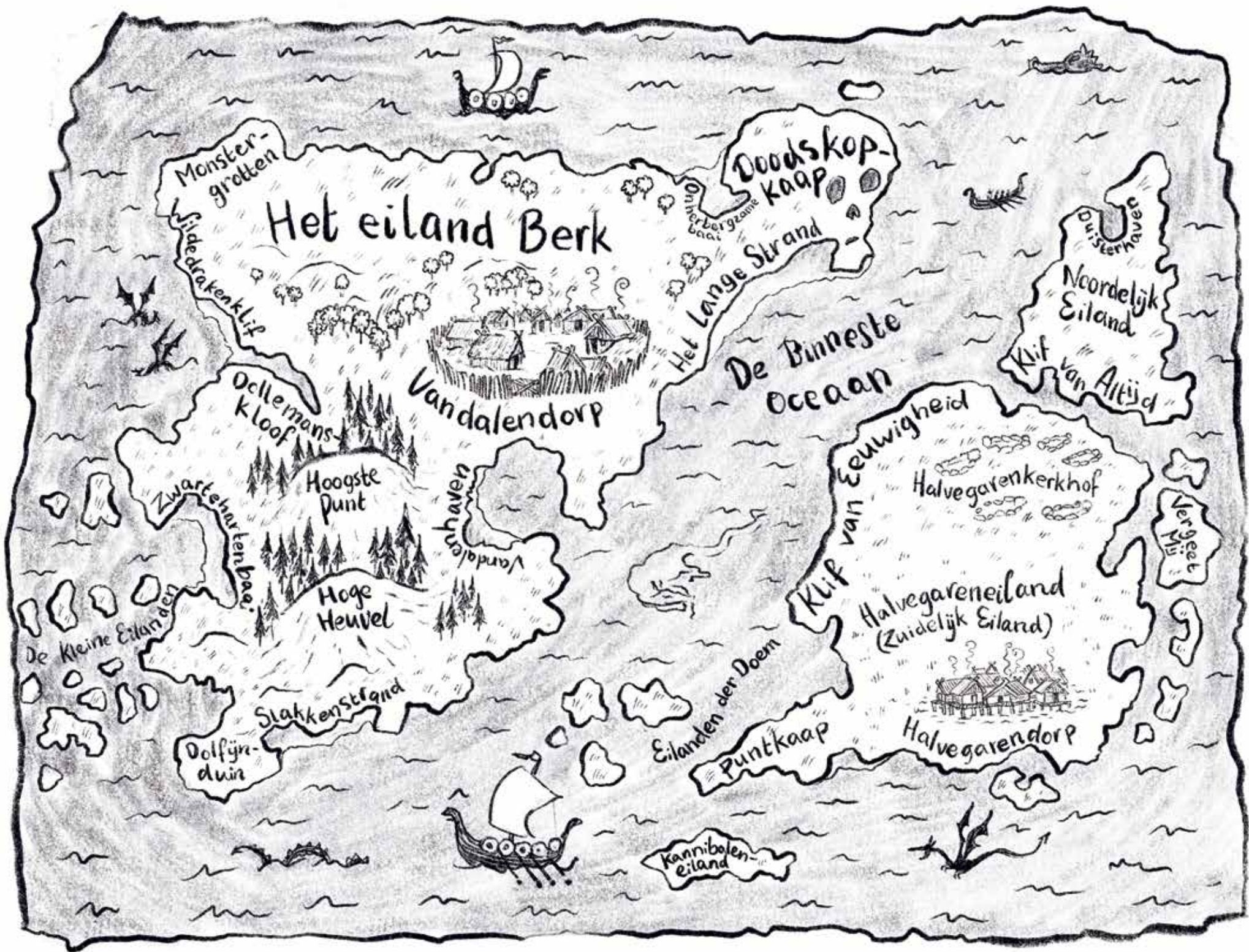
(al beseft hij zelf nog niet dat hij op een missie is...)

De profetie van de verloren bezittingen van de koning

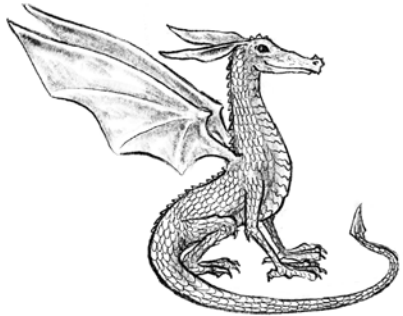
De drakentijd komt
en alleen een koning kan jullie redden.
De koning zal de kampioen
der kampioenen zijn.

Jullie zullen de koning herkennen
aan de Verloren Zaken van de koning.
Een tandeloze draak, mijn op een na
beste zwaard,
mijn Romeinse schild,
een pijl-uit-het-land-dat-niet-bestaat,
de hartsteen, de sleutel-die-alle-sloten-opent,
het tikkende ding, de Troon en de Kroon.

En als laatste en beste van alle tien
zal het Drakenjuweel in de redding voorzien.

LEDEN VAN DE VUIGE VANDALEN-STAM

Tandloos, Hikkies
ongehoorzame draakje

Hikkies
beste vriend
Vissenpoot

Stompus de Reus
Hikkies vader en stamhoofd van de
Vuige Vandalen (sterk, maar niet zo slim)

Hikkie, de held
van dit verhaal

Meurmuil de Dumbo
Snotvlerks vriend en mede-pestkop

Ouwe Rimpel
Hikkies grootvader,
doet aan waarzeggen

Rochel de Fluimer
De Viking die de
Inwijdingslessen geeft

Walhallarama
Hikkies moeder en
dappere krijger

Snotsmoel Snotvlerk
Overal goed in en
een enorme pestkop

Een bericht van Hikkie

Toen ik klein was, waren er draken. Grote, grimmige luchtdraken die nestelden op de toppen van de kliffen, als enorme, angstaanjagende vogels. En kleine, bruine scharreldraakjes die in roedels op muizen en ratten jaagden. Ook waren er belachelijk grote zeedraken, ongeveer het formaat van twintig walvissen, die voor de lol alles en iedereen uitmoordden.

Je moet me maar op mijn woord geloven, want de draken verdwijnen nu zo snel dat ze binnenkort misschien uitgestorven zijn.

Waarom dit gebeurt, dat weet niemand. Maar ze kruipen terug de zee in, waar ze ooit vandaan kwamen, en laten nog geen bot of slag tand achter om de mensen in de toekomst aan hun bestaan te herinneren.

Om te voorkomen dat deze verbijsterende wezens worden vergeten, vertel ik hier dit waargebeurde verhaal uit mijn jeugd.

Ik was niet zo'n jongen die een draak kon temmen door alleen maar zijn wenkbrauw op te trekken. Nee, ik had geen greintje aanleg om een held te worden, daar moest ik hard voor werken.

En wat ik allemaal moest doen om een held te worden, daarover gaat dit verhaal.

HIKKIE HUIVERINGWEKKENDE HARING III

1.

EERST MOET JE JE DRAAK VANGEN

Lang geleden stond een best wel kleine Viking met een best wel lange naam tot aan zijn enkels in de sneeuw op het ruige en winderige eiland Berk. Hikkie Huiveringwekkende Haring de Derde, de trots en troonopvolger van de Vuige Vandalen, voelde zich al een beetje misselijk sinds hij die ochtend wakker was geworden.

Tien jongens, inclusief Hikkie, hoopten volwaardige stamleden te worden door het Draken Inwijdingsprogramma met succes af te ronden. Ze stonden op een onherbergzaam strandje in het meest onherbergzame uithoekje van het hele onherbergzame eiland. En de sneeuw kwam met dikke vlokken omlaag.

‘LET OP!’ schreeuwde Rochel de Fluimer, de soldaat die de Inwijdingslessen gaf. ‘Dit wordt jullie eerste militaire missie, en Hikkie is jullie aanvoerder.’

‘O nee, niet Hikkie,’ kreunden Meurmuil de Dumbo en de meeste andere jongens. ‘Je kunt Hikkie niet de leiding geven, hij KAN NIETS.’

Hikkie Huiveringwekkende Haring de Derde, trots en troonopvolger van de Vuige Vandalen, veegde moedeloos zijn neus af aan zijn mouw en zakte nog iets dieper weg in de sneeuw.

‘IEDEREEN is beter dan Hikkie de Waardeloze,’ zei Snotsmoel Snotvlerk spottend. ‘Zelfs Vissenpoot zou beter zijn dan Hikkie.’

Vissenpoot was zo scheel dat hij nog minder zag dan een kwal, en hij was ook nog eens zwaar allergisch voor reptielen.

‘ZWIJG!’ bulderde Rochel de Fluimer. ‘De volgende die het waagt iets te zeggen krijgt DE KOMENDE DRIE WEKEN uitsluitend zeeslakken als lunch!’

Onmiddellijk was het stil. Zeeslakken lijken een beetje op wormen. En ook een beetje op snot, maar dan een stuk minder lekker.

‘Hikkie neemt de leiding, en dat is een bevel!’ brulde Rochel, die niet aan praten op een normaal volume deed. Hij was een grote kerel van één meter vijfennegentig met een gevaarlijke schittering in zijn enige nog werkende oog en een baard die deed denken aan ontploffend vuurwerk. Ondanks de ijzige kou droeg hij een harige korte broek en een pieplein hesje van hertenleer, waardoor zijn knalrode huid en dikke spieren goed te zien waren. Hij hield een brandende fakkel in zijn gigantische knuist.

‘Hikkie neemt de leiding, hoewel hij inderdaad helemaal niets kan. Maar Hikkie is de zoon van het

STAMHOOFD, en zo gaat het nu eenmaal bij ons Vikingen. Wat denken jullie dat dit is, DE REPUBLIEK ROME? Hoe dan ook, Hikkie is nog wel jullie minste probleem vandaag. Jullie zijn hier om te bewijzen dat jullie Vikinghelden zijn. En het is een oude traditie bij de Vuige Vandalen dat jullie –’

Rochel pauzeerde voor het dramatische effect –

‘EERST ZELF JULLIE DRAAK VANGEN!’

Alle mosseltjes nog aan toe, dacht Hikkie.

‘Want wij onderscheiden ons met onze draken!’ bulderde Rochel. Gewone mensen temmen haviken om voor ze te jagen en paarden om ze te dragen. Alleen VIKINGHELDEN durven de wildste, gevaarlijkste wezens op aarde af te richten.’

Rochel spuugde plechtig in de sneeuw. ‘Het Inwijdingsprogramma bestaat uit drie onderdelen. Bij het eerste en gevaarlijkste deel wordt getest hoe moedig je bent en hoe goed je kunt roven. Dus als je wilt toetreden tot de Vuige Vandalen, moet je eerst je eigen draak vangen. En DAAROM,’ ging Rochel verder, uiteraard op vol volume, ‘heb ik jullie meegenomen naar dit schitterende plekje. Jullie staan hier aan de voet van de Wildedrakenklijf, dus kijk maar eens goed.’

Tien jongens legden hun hoofd in hun nek.

De klif torende duizelingwekkend hoog boven ze uit, duister en dreigend. In de zomer kon je hem nauwelijks zien, omdat er dan enorme aantallen draken in alle vormen en maten omheen zwermden die naar elkaar klauwden en haptten en zo’n enorm kabaal maakten dat het op heel Berk te horen was.

Maar in de winter hielden de draken hun winterslaap en was het stil op de klif, op het onheilspellende, dreunende geluid van hun gesnurk na, dat Hikkie door voelde trillen in zijn sandalen.

‘Goed,’ zei Rochel, ‘zien jullie die vier grotten ongeveer halverwege de klif, die samen min of meer een schedel vormen?’

De jongens knikten.

‘De grot die zeg maar het rechteroog van de schedel is, is de Drakenbroedplaats. En daar bevinden zich, NU OP DIT MOMENT, drieduizend jonge draken die nog een paar weken winterslaap te gaan hebben.’

‘OEEEEEE,’ mompelden de jongens opgewonden.

Hikkie moest even iets wegslikken. Hij wist veel meer over draken dan de anderen. Al sinds hij heel klein was, was hij door ze gefascineerd. Vele uren had hij doorgebracht met het stiekem observeren van die wonderlijke wezens. (Drakenspotters werden beschouwd als zonderlingen en sukkels, vandaar dat hij het stiekem deed.) En door wat Hikkie allemaal had geleerd over de draken wist hij dat het pure waanzin was om een grot met drieduizend draken in te gaan.

De anderen leken zich er niet zo druk om te maken.

‘Over een paar minuten pakken jullie zo’n mand en gaan jullie de rotswand beklimmen,’ commandeerde Rochel de Fluimer. ‘Als jullie eenmaal bij de ingang van de grot zijn, staan jullie er alleen voor. Ik ben te groot om door de tunnels te kruipen die naar de broedplaats leiden. Denk erom, jullie gaan de grot STILLETJES binnen – en dat geldt ook voor jou, Bultzwijn, tenzij je het eerste

voorjaarsmaaltje wilt worden voor drieduizend hongerige draken, HA HA HA HA!’

Rochel lachte smakelijk om zijn eigen grapje, en ging toen verder. ‘Jonge draakjes zijn meestal niet erg gevaarlijk voor mensen, maar als ze met zoveel zijn, zullen ze aanvallen als een school piranha’s. Zelfs van een dikzak als jij blijft dan niets over, Bultzwijn – niets dan een hoopje botten en je helm. HA HA HA HA! Maar goed... jullie lopen dus STILLETJES door de grot en dan stelen jullie ieder ÉÉN slapende draak. Til de draak VOORZICHTIG op en leg hem in je mand. Nog vragen?’

Geen vragen.

‘In het onwaarschijnlijke geval dat jullie de draken WEL wakker maken – en om dat te doen moet je toch wel KRANKZINNIG STOM zijn – rennen jullie als een gek naar de uitgang van de grot. Draken hebben de pest aan kou, dus waarschijnlijk houdt de sneeuw ze wel tegen.’

Waarschijnlijk? dacht Hikkie. *Nou, dat is echt héél geruststellend.*

‘Ik raad jullie wel aan om jullie draak zorgvuldig uit te kiezen. Het is belangrijk om er een van de juiste grootte te nemen. Dit wordt de draak die vis voor je vangt en herten voor je jaagt. De draak die je vandaag meeneemt, zal je later naar het slagveld dragen, als je eenmaal een echte Vikingstrijder bent. Je wilt natuurlijk wel een beest dat ook een beetje indruk maakt, dus ik zou zeggen, pak er een die nog net in je mand past. Blijf daar vooral niet te lang rondhangen –’

Rondhangen??? dacht Hikkie. *In een grot met drieduizend slapende DRAKEN?*

‘En ik hoef jullie niet te vertellen,’ ging Rochel opgewekt verder, ‘dat jullie hier niet *zonder* draak hoeven terug te komen. Iedereen die *FAALT* bij deze opdracht wordt onmiddellijk verbannen. De Vuige Vandalen zitten niet te wachten op *MISLUKKELINGEN*. We kunnen alleen sterke mannen gebruiken.’

Somber keek Hikkie even over zijn schouder naar de horizon in de verte. Niets dan sneeuw en zee, zover het oog reikte. Ballingschap leek ook niet echt een aantrekkelijke optie.

‘GOED,’ sprak Rochel kordaat. ‘Als jullie nu allemaal een mand voor jullie draak pakken, kunnen we beginnen.’

De jongens haastten zich naar de stapel manden, onder vrolijk en opgewonden geklets.

‘Ik neem een Monsterlijke Nachtmerrie, zo een met uitschuifbare klauwen. Die zijn echt heel eng,’ verkondigde Snotvlerk.

‘Ach, hou toch op, Snotvlerk, dat kan helemaal niet,’ zei Suisvuist. ‘Alleen Hikkie mag zo’n draak hebben, als zoon van het stamhoofd.’ Hikkies vader was Stompus de Reus, de gevreesde leider van de Vuige Vandalen.

‘HIKKIE?!’ zei Snotvlerk spottend. ‘Als hij hierin net zo slecht is als in beukbal, mogen we blij zijn als hij een Simpele Bruine weet te scoren.’

De Simpele Bruine was het type draak dat het meest voorkwam – een bruikbaar beest, maar niet erg indrukwekkend.

‘KOPPEN DICHT EN NETJES OP EEN RIJ STAAN, STELLETJE WEKE WATJES!’ brulde Rochel de Fluimer.

~ VIKINGDRAKEN EN HUN JONGEN ~

DE GEWONE OFTEWEL HUIS-TUIN-EN-KEUKENDRAAK en DE SIMPELE BRUINE

De Gewone oftewel de Huis-tuin-en-keukendraak en de Simpele Bruine lijken zo op elkaar dat we ze hier samen behandelen. Dit zijn de meest gangbare soorten – die waar iedereen meteen aan denkt bij het woord ‘draak’. Ze zijn niet erg goed in jagen, maar wel makkelijk te temmen. Deze draken zijn vooral geschikt als huisdier, al moet je ze, net als leeuwen en tijgers, nooit zonder toezicht alleen laten met zeer jonge kinderen.

~ KENMERKEN ~

- KLEUREN:** Groen met geel, alle tinten bruin.
UITGERUST MET: Normale tanden en klauwen.
AFSCHRIKNIVEAU: 3
AANVALSKRACHT: 3
SNELHEID: 4
GROOTTE: 4
OPSTANDIGHEID: 1

2.

IN DE DRAKENBROEDPLAATS

De jongens schuifelden snel op hun plek, met hun mand op hun rug, en sprongen in de houding. Rochel liep langs de rij en stak de fakkel die elke jongen in zijn hand hield aan met het enorme exemplaar in zijn knuist.

‘OVER EEN HALFUUR BEN JE EEN VIKINGKRIJGER, MET JE TROUWE DRAAK AAN JE ZIJDE... OF JE ZIT MET WODAN TE ONTBIJTEN IN WALHALLA, MET DE AFDRUK VAN DRAKENTANDEN IN JE BIPS!’ schreeuwde Rochel, akelig enthousiast.

‘DE DOOD OF DE GLORIE!’ riep Rochel.

‘DE DOOD OF DE GLORIE!’ riepen acht jongens fanatiek terug.

De dood dus, dachten Hikkie en Vissenpoot droevig.

Rochel laste een dramatische pauze in, met zijn hoorn aan zijn lippen.

Volgens mij is dit het allerergste moment van mijn leven TOT NU TOE, dacht Hikkie, terwijl hij wachtte op het hoornsignaal. *En als ze nog wat harder schreeuwen, zijn die draken al wakker voordat we zelfs maar BEGONNEN zijn.*

‘PWÈÈÈÈÈÈP!’ Rochel blies op de hoorn.

Jullie hebben inmiddels vast wel geraden dat Hikkie van nature geen Vikingheld was.

Om te beginnen zag hij er NIET UIT als een held. Snotvlerk was bijvoorbeeld lang en gespierd, zat onder de doodshoofdtatoeages en had zelfs al een klein snorretje. Dat bestond uit een paar vlassige, geelblonde haartjes die zich vastklampten aan zijn bovenlip en was bijzonder onaangenaam om naar te kijken, maar toch was het behoorlijk mannelijk voor een jongen van nog geen dertien.

Hikkie was aan de kleine kant en had zo'n gezicht dat je onmiddellijk weer vergeet. Hij had WEL heldhaftig, knalrood haar. Van dat haar dat altijd recht overeind stond, hoezeer je ook probeerde het plat te strijken met een plens zeewater. Maar bijna niemand zag het, want het zat meestal verstopt onder zijn helm.

Van die tien jongens zou je NOOIT Hikkie hebben